

הא להבה יוצאה מקרית סיחון ודי. כיון דההיא שלחו בא דאסא שRIA תפנו עליה, לית מאן דיכיל לה לאחדרא לה לישנה, דהא מכל טריין לית לנו רשות.

מכאן וללה אלה אווי לך מואב, דהא ההוא דהוה מגן עלך, אטבר. ובגין כה מואב כיון דחמו דמגן דלהון אטבר, כדיין ויגר מואב מפני העם מאד. מי מאד, יתר ממומota.

כ' רב הוי. דהא כדיין איה הוה רב, ורב הוה זעיר, דכתיב (עובדיה א) הנה קטן נתתיק בגויים. וישראל הוה רב באתר עשו, דכתיב ביה ורב. מי טעם. בגין דחמו דשלטו ישראל, עילא ותתא. דכתיב את כל אשר עשה ישראל לאמור. אשר עשה ישראל מבעי לייה, מי את כל. לאסガה עילא ותתא, עילא, דאיפלו משלטניהון רברבין ושלטניין דלעילא. ואיפלו משלטניהון רברבניין ושלטניין דלתתא. ועל דא את כל אשר עשה. ועל דא כי רב הוי, באתר דרב בוכרא קדיישא, דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל.

ואי תימא דקונדשא בריך הוא בעא הבי, ולאו מן דין. תא חוו, עשו קליפה הוה, וסטרא אחרא הוה. כיון דנפק קליפה ואת עבר, הא מוחא שכיחא (שפחה), ערלה קדמאה קאי לבר. ברית איהו (ס"א רב וועלאה) יקירה מכלא, ואיהו אתגלי לבר.

(במדבר כ"ב) **וַיֹּאמֶר מֹאֲב אֶל זָקְנֵי מִדְיָן עַתָּה יָלְחָכוּ וְגֹוּ.**
רַبִּי חִיא פָתַח, (זריריה ג) **וַיֹּאמֶר אֶת יְהוָשֻׁעַ הַפְּתָחֵן**
הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ יְיָ וְגֹוּ. **כַּמָּה אַיִת לֵיהּ לְבָרֶבֶשׂ,**
לְאִסְתְּמָרָא אָוֹרְחוֹי בְּהָאֵי עַלְמָא, **וְלִמְהָה בָּאָרֶחֶת קְשׁוֹט.**
בְּגַיִן דָּכֵל עַזְבָּדוֹי דָּבָר נְשָׁבֵתִיבֵין קְמִי מֶלֶכֶת, **וְרִשְׁימִין**
קְמִיה, **וּכְלָהוּ בְמַבְנִינָא.** **גַּטּוֹרִי תְּרָעִי קְיִימִין וְסְהָדִין,**
קְיִימִי וְתְּבָעִי דִּינָא תְּרִיסִין. **וְדִינָא קְיִימָא לְקַבְלָא**
סְהָדִותָא, **וְאַיְנוּ דְטַעַנָּנוּ טַעַנְתָּא מְרַחְשָׁן,** **וְלֹא יִדְעַ אֵ**
יְהָכוֹן מִימִינָא, **וְאֵם יְשָׁמְאָלוֹן מִשְׁמָאָלָא.**

דָּהָא כְּפָד רַוִּיחַ בְּגַי נְשָׁא נְפָקֵי מַהְאֵי עַלְמָא, **כַּמָּה אַיִנָוּן**
מַקְטָרָגִין דְקִיְימִין קְמִיהוּ, **וְכַרְזִוִין נְפָקִין הָנוּ לְטָב**
הָנוּ לְבִישׁ, **כְּפּוּם מַה דְנַפְקֵיק מִן דִינָא.** **דְתַבְנָא,** **בְכַמָּה דִינָין**
אַתָּהָן בָּר נְשָׁבֵתִיבֵין עַלְמָא, **בֵין בְּחִיוֹי,** **בֵין לְבָתָר.** **דָהָא**
כָּל מְלוֹי בְדִינָא אַיְפָוּן. **וְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא תְּדִיר בְּרַחְמָנוּ,**
וְרַחְמוֹי עַל כָּלָא, **וְלֹא בְעֵי לְדִינָא בְּגַי נְשָׁא** **כְּפּוּם**
עוֹבְדֵיהָן, **דְהָכִי אָמַר דָוד,** (תהלים קל) **אֵם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהָ**
יְיָ מֵי עַמּוֹד. **הַכָּא אַיִת לְאִסְתְּפָלָא,** **פִּיוֹן דָאָמַר אֵם עֲוֹנוֹת**
תִּשְׁמַר יְיָה, **אָמַאי יְיָ (ד"א אָדָני).**

אֵלָא, **תִּלְתַּת דְּרָגִין דְרַחְמִי אָדָבָר דָוד הַכָּא.** **אֵם עֲוֹנוֹת**
תִּשְׁמַר יְהָ, **אֵם חֹבֵין סְגִיאָן,** **עַד דְסָלָקִין לְעַילָא**
לְגַבִּי אָבָא וְאָמָא, **הָא יְיָ (ד"א אָדָני) דָאָיהָוּ רַחְמִי.** **וְאֵי שָׁמָא**

דא, אף על גב דאייה רחמי, יתעד בדינא וכל דראין אסתימנו בדינא, דראא חדא אית דגהדר לגביה, דכל אסותין מיביה נפקין, איהו יהוס עלהן, ומאן איהו, מי. מ"י יעמוד ודהי. מ"י ירפא לך. (במה דעתך אמר (aicah b) כי-גדול כים שברך מי ירפא לך) ועל דא יה ז (ד"א אדרני) אי אלין שמהן יסתמן מנגן, מ"י יעמוד, דכל ארוחין דתינוי בתא פתייחן מגיה.

תא חזוי, יהושע בן יהוץדק צדיק גמור הויה, גברא דהוה עאל לפני לפנים, דעילויהו למתיבתא דראקייע. אתכנשו כל בני מתיבתא תמן, לעיני בא בדיניה. וכך ארחווי דההוא מתיבתא דראקייע, פד עילוי ליה לדינא, ברוזא נפיק ואكريז, כל בני מתיבתא עולו לאדרא טמירא, ובוי דין מא מתכונשי.

וההוא רוחא דבר נש סלקא על ידי דתרי ממן, כיון דעתאל, קרייב לגבי חד עמודא דשלחו בא מלחתא דקיימה תמן, מואגלים ברוחא דאוירא דנשיב בההוא עמודא, וכמה איפון דסלקין לוון תמן. מ. בגין דכל איפון דמשתדל באורייתא, ומחדשי בה חודשין, מיד אכתוב לגבי בני מתיבתא איפון מלין, כדיין כל איפון בני מתיבתא אתה למחמי ליה. איפון תרין ממגן נפקין, וסלקין ליה לההוא מתיבתא דראקייע, מיד קרייב לגבי ההוא עמודא, דאגלים תמן.

על למתיבתא, וחייבן ליה. איז מה בדקא יאות זפה
אייה, כמה עטרין מנצץן, מעטרין ליה כל בני
מתיבתא. ואיז מה אחרא הוה, ווי ליה לההוא כסופה,
ההין ליה כבר, וקאים גו עמודא, עד דעילי ליה
לדיןא, רחמנא לשיזון.

ואית אחרניין דסלקין לוון תפן, כד קודשא בריך הוא
בפלוגתא בבני מתיבתא, ואמרי מאן מוכח, הא
פלוני דאוכח מלָה. כדין סלקין ליה תפן, ואוכח ההוא
מלָה בין קודשא בריך הוא ובין בני מתיבתא. ואית
אחרניין דסלקין לוון תפן לדינה, ודינין ליה תפן,
לבררא לוון, וללבנה לוון.

אמר ליה רבי יוסף, אי הכי שלא דין אסתطر בר נש
ואסתלק מהאי עלמא. ואי בדין אסתלק, אמר
אתה זמנה אחרינה. אמר ליה, הכי או לפנאה, והכי
שמעבא, דהא ודאי בדין אסתלק בר נש מהאי עלמא,
אבל עד לא ייעול למחיצתהון מצדייקא, סליך ליה
לדין, ותמן אתה בההוא מתיבתא דרכיעא.

ותמן קיימא ההוא ממנה דגיהنم לאסתלה. זפה אייה
מאן דזכי מון דין, ואי לאו ההוא ממנה דגיהنم
בטיל ליה, בשעתא דמסרין ליה בידוי, ומקלע ליה
מתמן לחתא, כמאן דמקלע אבנה (דף קפ"ו ע"א) בקרטיפא (ס"א

בוקספיטא) **דְּכַתִּיב**, (শמוואל א כה) **וְאֵת נְפָשׁ אֹיְבֵיךְ יִקְלַעֲנָה**
בְּתוֹךְ כַּפְתַּח הַקְּלָעַ וְגַוּ. **וְשָׁדֵי לֵיהֶם**, **וְקַבֵּיל עֲונָשֵׁיה**
כְּפּוּם מֵה דָאַתְּךָן.

תֵּא חֹזֵי, (זבריה ג) **וַיַּרְאַנִי אֶת יְהוָשֻׁעַ הַפָּהּוּן הַגָּדוֹל עָוֵן**
לִפְנֵי מֶלֶךְ וְגַוּ, **דָּסְלִיקָו לֵיהֶם לְדִינָא**, **גַו הַהְוָא**
מַתִּיבְתָּא דְּרָקִיעָא, **בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְּפַטַּר מַהְאֵי עַלְמָא**.
עָוֵן לִפְנֵי מֶלֶךְ יִי, **דָא הַהְוָא בְּעָרָה**, **רַיֵּשׁ מַתִּיבְתָּא**,
דָאַיְהוּ חַתִּיךְ דִּינָא עַל כָּלָא.

וְהַשְּׂטָן, **מַאן וְהַשְּׂטָן**. **הַהְוָא דְּמַמְּנָא**, **עַל נְפַשְׁתָּא**
בְּגִיהָנָם, **דְּתִיאוּבְתִּיהָ לְמַיסֵּב לֵיהֶם**, **וְתִדְיר**
קִיִּמָא וְאָמֵר הַבָּבָה, **הַבָּו חַיְבֵין לְגִיהָנָם**. **לְשָׁטָנוּ**,
לְאַדְפָּרָא חֹבוֹי. **כְּדַיָּן וְיִאמֶר יִי אֶל הַשְּׂטָן יִגְעַר בְּךָ הַשְּׂטָן**,
וַיִּגְעַר הַבָּה, **תְּרִין גַּעֲרוֹת אַמְּמָא**. **אַלְאָחָד לְדוֹמָה**. **וְחַד**,
לְהַהְוָא דְּגַפְקָא מַגִּיהָנָם, **דִּקְיִימָא תִּדְיר לְאַסְטָאָה**.

תֵּא חֹזֵי, **הַהְוָא שְׂטָן עַלְאָה בְּחִיתָּה כִּמָה דְאַוְקָמוֹתָה**,
דְּאֲגָלִים בְּדִיוּקָנָא דְשָׂור, **וְכָל אִיפָּוּן רַוְחִין בְּיִשְׁין**,
דְאַפְּרָנוּ לְאַעֲלָא בְּגִיהָנָם, **לְחִיכָּה לֹזָן בְּרַגְעָא חַדָּא**, **וְחַטְף**
לוֹזָן, **וְנַחַית וְיַהְבֵּה לוֹזָן לְדוֹמָה**, **לְבַתֵּר דְּבָלָע לוֹזָן**. **וְדָא הַהְוָא**
דְּכַתִּיב, **וְיִאמֶר מוֹאָב אֶל זָקְנֵי מִדְּיָן עַתָּה יַלְחִכוּ הַקְּהָל**
אֶת כָּל סְבִיבָותֵינוּ בְּלַחְזָק הַשָּׂור, **דְּאַשְׁתָמֹודָע**, **הַשָּׂור**
דִּקְיִימָא לְבִישׁ עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא. **אֶת יַרְקָה שָׁדָה**, **אִינְנוּן**

רוחין דבְּנֵי נָשָׁא, דְּאַיְבוֹן יִרְקֵךְ הַשְׁדָה. הַשְׁדָה, הַהוּא שְׁדָה
דְּאַשְׁתָמֹדָע.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, אֵיכִי חֲפִים הָוּה בְּלַק. אָמֶר לֵיה וְדָאי,
וְהַכִּי אַצְטְרִיךְ לֵיה לְמַנְדָע בֶּל אַרְחוֹי דְהַהוּא שׂוֹר,
וְאֵי לֹא יִדְעֵי לְהֹו, לֹא יִכְיל לְמַעַבֵּד חַרְשָׁוִי וּקְסָמוֹי. אָמֶר
רַבִּי יוֹסֵי וְדָאי הַכִּי הַוּא, וַיְאֹות אָמָרָת. וְתוֹקְפִיהָ דְהַהוּא
שׂוֹר, מַבֵּי מְכַרְיוֹן עַל הַתְּבוֹאָה. (בָּאָן חַסְרָה) בֶּל אַיְבוֹן יוֹמִין
דְמְכַרְיוֹן וּכֶל יוֹמִין דְמְכַרְיוֹן עַל רַוְחִיחָוֹן דְבְּנֵי נָשָׁא.
וְאַיְבוֹן (קצ"ו ע"ב, ר' אלעזר וכו' שיר כאן) יוֹמִי בִּיסָן, יוֹמִי תְּשִׁירִי,

וְהָא אַתְמָר. (בָּאָן מִתְחִיל זָהָר אֶלָּה הַדְבָרִים כִּי שִׁיר יָנוֹקָא דְפָרָשָׁת בְּלַק)
רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוֹדָה הָוּ אַזְלִי בְאָרוֹחָא, מַטוּ לְהַהוּא
אַתָּר דְכַפֵּר סְכְנִין, דְהַוָּה תִּפְנִין רַב הַמְנוֹגָא סְבָא,
אַתָּרְכוּ בְאַתָּתָא דִילִיָּה, דְהַוָּה לְה בְּרָא חַדָּא זְעִירָא, וּכֶל
יוֹמָא הָוָה בְּבִי סְפִרָא, הַהוּא יוֹמָא סְלִיק מַבֵּי סְפִרָא,
וְאַתָּא לְבִיתָא, חַמָּא לוֹזָן לְאַלְיָין חַפְיכִימִין. אָמֶר לֵיה אַמִּיה,
קָרִיב לְגַבֵּי אַלְיָין גּוּבְרִין עַלְאַיָּין וְתַרְוּחָ מְבִיָּהוּ בְּרַכָּאָן.
קָרִיב לְגַבֵּיָהוּ, עַד לֹא קָרִיב, אַהֲדָר לְאַחֲרָא. אָמֶר לֵיה
לְאַמִּיה, לֹא בְּעִינָא לְקָרְבָא לְגַבֵּיָהוּ. דָהָא יוֹמָא דָא לֹא
קָרְאוּ קָרִיאָת שְׁמֻעָה, וְהַכִּי אַוְלֵפִי לֵי, בֶּל מָאן דָלָא קָרְרִי
קָרִיאָת שְׁמֻעָה בְּעוֹגְתִיָּה, בְּגַדּוֹי הַוּא בֶּל הַהוּא יוֹמָא.
שְׁמַעוּ אַיְבוֹן, וְתוֹהָה, אַרְיִמּוּ יְדֵיָהוּ וּבְרִיכּוּ לֵיה. אָמְרוּ

ונדי הַכִּי הוּא. וַיֹּאמֶר דָא אֲשַׁתְּדַלְנָא בְּהָדִי חַתּוֹן וְכֹלָה,
דָלָא הוּה לֹזֵן צְרֻבִּיהָ, וְהוּוּ מַתְאַחֲרָנוּ לְאַזְדוֹגָא, וְלֹא
הַוָּה בֶּרֶגֶשׂ לְאַשְׁתְּדַלָּא עַלְיִיהָ, וְאַנוּ אֲשַׁתְּדַלְנָא בְּהָוּ
וְלֹא קָרִיבָנוּ קְרִיאַת שְׁמֵעַ בְּעֻזְבָּתִיהָ, וְמַאֲנוּ דָא תַּעֲסֵק
בְּמִצְוָה, פְּטוּר מִן הַמִּצְוָה. אָמְרוּ לֵיהֶם, בָּרִי, בָּמָה יִדְעָת.
אָמַר לֵיהֶם, בָּרִיחָא דְלִבּוֹשֵׁיכָו יִדְעָנָא, כִּדְקָרִיבָנוּ
לְגַבְּיִיכָו. תַּוְהַה, נְטַלוּ יִדְיָיו וּכְרִיכָו רְפַתָּא.

רַבִּי יְהוּדָה הוּוּ יִדּוִי מִלּוּכָּלָכָן, וְגַטִּיל יִדּוּי, וּבְרִיךָ עַד לֹא
גַטִּיל. אָמַר לֵיהֶם, אֵי תַּלְמִידִי דָרְבָ שְׁמַעְיָה חַסִּידָא
אַתָּוּן, לֹא הוּה לְכֹו לְבָרְכָא בִּידִים מִזְוָהָמוֹת, וְמַאֲנוּ דָבְרִיךָ
בִּידִים מִזְוָהָמוֹת, חִיּוּב מִיתָה.

פָתָח הוּא יְפֹקָא וְאָמַר, (שמות ל) בְּבָאָם אֶל אַהֲלָ מַזְעֵד
יִרְחַצֵוּ מִים וְלֹא יִמּוֹתוּ וְגַוּ. יַלְפִּינָן מַהָאִי קָרָא,
דָמָאוּ דָלָא חִיִּשׁ לְהָאִי, וִיתְחַזֵּי קְפִי מַלְפָא בִּידֵין מִזְוָהָמוֹן,
חִיּוּב מִיתָה. מַאי טַעַמָא. בְּגַין דִידּוּי דָבָר גַשׁ יַתְבִּין
בְּרוּמוֹ שֶׁל עַולְם. אַצְבָּעָא חַדָא אִית בִּידָא דָבָר גַשׁ,
וְאִיהֶךָ אַצְבָּעָא דָאַרְמָא מִשָּׁה.

כְתִיב (שם כו) וְעַשֵּׂית בָּרִיחָם עַצִּי שְׁטִים חַמְשָׁה לְקָרְשִׁי
צָלָע הַמְשָׁבֵן הַאָחָד וְחַמְשָׁה בָּרִיחָם לְקָרְשִׁי צָלָע
הַמְשָׁבֵן הַשְׁנִית. וְכֶתִיב וְהַבָּרִיחָה הַתִּיכְוֹן בְּתוֹךְ הַקָּרְשִׁים
מִבָּרִיחָה מִן הַקָּצָה אֶל הַקָּצָה. וְאֵי תִימָא, דַהְהוּא בָּרִיחָה

התיכון אחרא הוּא, דלא היה בכלל דאיובן חמשה. לאו הַכִּי. אלא הוא בריח התיכון, מאיבון חמשה הוא. תרין מפָאָן, ותרין מפָאָן, חד באמצועיתא. הא היה בריח התיכון, עמודא דיעקב, רוזא דמשה, (דף קפ"ו ע"ב) לקלבל דא, חמיש אצבעאן בידא דבר נש. והבריח התיכון באמצועיתא, רב וועלאה מפלא, ביה קיימין שאר אחרוני.

ואיבון חמיש בריחין, דאקרוין חמיש מה שבני, דאלגנא דחמי איזיל בהו. וברית קדישא אתער (ס"א אתער), בחמש אצבען דידא. ומלה (נ"א סתיימה) תימא הוּא על מה דאמרת. ועל דא כל ברכאנ דכהנא, באצבען תלין. פרישו דידא דמשה על דא היה.

אי כל דא אית בהו, לית דינא למחוי בנקין, פָּד מברכין בהו לקודשא בריך הוּא. בגין דבזה, ובודוגמא דלהון, מתברך שמא קדישא. ועל דא אהוּן דחכמיתה טובא, היך לא אשגחתון להא. ולא שמשתוֹן לרבי שמעיה חסידא, ואיהו אמר, כל טנופא, וכל לבלוכא, סלייקו ליה לסטרא אחרא, דהא סטרא אחרא מהאי טנופא ולבלוכא אתון. (תרומה קנ"ד ע"ב) ועל דא מים אחרוניים חובה, וחובה איובן.

תוֹהַה וְלֹא יִכְלֶוּ לְמַלְלָא. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, בָּרִי, שֶׁמְאָדָבָךְ מִןְהָוָא. שְׁתִיקָה יְנוּקָה רְגֻעָה חֲדָא, קָם לְגַבִּיהָ אַמִּיהָ וּבָשָׂק לָהּ, אָמֵר לַיהָ אַמִּיהָ, עַל אָבָא שָׁאַילָוּ לִי אַלְיןָ חַבִּימִין, אַיְמָא לוֹזָן. אָמֵר לַיהָ אַיְמִיהָ, בָּרִי, בְּדָקָת לְהָנוֹ. אָמֵר הָא בְּדָקִית, וְלֹא אַשְׁפְּחִית כְּדָקָא יְאוֹת. לְחִישָׁא לַיהָ אַיְמִיהָ, וְאַחֲדָר לְגַבִּיהָ, אָמֵר לַיהָ אַתָּוֹן שְׁאַלְתָּוֹן עַל אָבָא, וְהָא אַסְתַּלְקָה מַעַלְמָא, וּבָכֶל יוֹמָא דְּחַסִּידִי קְדִישֵׁין אַזְלִין בָּאַרְחָא, אַיְהוּ טִיעָא אַבְתָּרִיהָו. וְאֵי אַתָּוֹן קְדִישֵׁי עַלְיוֹנִין, הַיְד לֹא אַשְׁבַּחַתָּוֹן לַיהָ, אַזְיל טִיעָא אַבְתָּרִיכָו. אַבְלָל בְּקָדְמִיתָא חַמִּינָא בְּכוֹ, וְהַשְׁתָּא חַמִּינָא בְּכוֹ, דְּאָבָא לֹא חַמָּא חַמְרָא דְּלָא (ס"א דְלַהֲוִי) טַעַיָּן אַבְתָּרִיהָ חַמְרָא, לְמַסְבֵּל עַוְלָא דְּאָוְרִיתָא. כִּיּוֹן דְּלָא זְכִיתָוֹן דְּאָבָא יְטַעַיָּן אַבְתָּרִיכָו, לֹא אַיְמָא מִןְהָוָא אָבָא. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יִצְחָק, כְּדָמֵי לֹן, הָאֵי יְנוּקָה לֹאוּ בָר נְשׁ הָוָא. אַכְלוּוּ. וְהָוָא יְנוּקָה הָוָה אָמֵר מַלְיִי דְּאָוְרִיתָא, וְחַדּוֹשִׁי אָוְרִיתָא. אָמְרוּ, הַב וְגַבְרִיךְ. אָמֵר לְהָוָה, יְאוֹת אַמְרָתָוֹן. בָּגִין דְּשָׁמָא קְדִישָׁא לֹא מַתְפֵרֶךְ בְּבָרְכָה דָא, אַלְאָ בְּהַזְמָנָה.

פָתָח וְאָמֵר, (תהלים לד) אַבְרָכָה אַת יְיָ בְּכָל עַת וְגֹו. וּכְיַיְמָה חַמָּא דָוד לֹוֶר אַבְרָכָה אַת יְיָ. אַלְאָ, חַמָּא דָוד דְבָעִי הַזְמָנָה, וְאָמֵר אַבְרָכָה. בָּגִין דְבָשְׁעַתָּא דְבָר נְשׁ

יתיב על פתרא, שכינתא כיימא תמן, וסטרא אחרא כיימא תמן. כד אומין בר נש לברכא לקודשא ברייך הוי, שכינתא אתתקנות (נ"א בהזמנה דא) לגביע עילא, לקבלא ברכאן, וסטרא אחרא אתפסיא. (נ"א וαι אתתקנות בברכתא לגביע עילא, וסטרא אחרא לאו איהו בכללא) ואי לא אומין בר נש לברכא לקודשא ברייך הויא, סטרא אחרא שמע ומכשפשא למהוי ליה חולקא בההיा ברכה.

ואי תימא, בשאר ברכאן אמאי לא אית הזמנה. אלא ההוא מלה דברכה, דקא מברכין עליה, איהו הזמנה. ותא חזי דהכי הויא, דהאי דمبرך על פרי, ההוא פרי איהו הזמנה, ומברכין עליה. ולית ליה חולקא לסטרא אחרא. וקודם דא, הדוהה ההוא פרי בראשות דסטרה אחרא, לא מברכין עליה. ובתיב (ויקרא יט) לא יאכל, בגין דלא יברכו על ההוא פרי, ולא יתברך סטרא אחרא. כיון דגפק מרשותיה, יאכל, ומברכין עליה. וайיה הזמנה לברכתא. וכן כל מיLIN דעלמא דקא מברכין עליה. כלחו הזמנה לברכתא. ולית בהו חולקא לסטרא אחרא.

ואי תימא, אויפ hei לברכת זمون כסא דברכתא הויה הזמנה, אמאי הב ונבריך. אלא, הואיל ובקדיימתא כד הויה שני, אמר בורא פרי הגפן. הא הזמנה הווי.

והשׁתָּא לברכת מזונא, בעין שני, להזמנה אחרא,
דהא כסא דא לקודשא בריך הויא, ולאו למזונא,
ובגין כה בעי הזמנה דפומא.

ואי תימא, נברך שאכלנו משלו, דא הויא הזמנה, ברוך
שאכלנו דא הויא ברכה. וכי הויא ודי. אבל נברך,
הזמנה אחרא איה, הזמנה דבורא פרי הגפן. (ס"א דפומא)
דקדיםיתא איה הזמנה לכוס ברכה סתם. והאי כוס,
כיוון דאנטיל איה הזמנה אחרא במלחה נברך לגבי
עלמא עלאה דכל מזונין וברכאנן מתמן נפקין, ובגין כה
איה בארח סתיים, ועלמא עלאה סתיים איה, ולית
לגביה הזמנה. אלא בדרגת דא כוס ברכה. (במלחה דnbrcr)
אמר רבי יהודה, זכה חולקנא, דמן (ד"ג קפ"ז נ"א) יומא
דעלא עד השׁתָּא, לא שמענא מלין אלין, ודי הא
אמינא דדא לאו בר נש איה.

אמר ליה, ברא, מלכא דיי, רחימא דיליה, הא
דאמרת ועשית בריחים עצי שיטים חמשה לקרשי
צלו המשפון וגוו, וחמשה בריחים וגוו, וחמשה בריחים
לירכותים ימה. הא בריחים טובא איפא הכא, וידים אינון
תרין. אמר ליה, דא הויא דאמרין, מפומיה דבר נש
אשתמע מעאן איה. אבל הויאל ולא אשכחתו אנה
אימא.

פתח ואמיר, (קהלת ב) **החכם עיניו בראשו וגוו.** וכי באן אחר עינוי דבר נש, אלא בראשו, דילמא בגופו או בדרועיה, דאפיק לחכם יתר מכל בני עלמא. אלא קרא הבוי הווא ודאי, התנו, לא יהה בר נש בגולי רישיה ד' אמות. מאי טעם. **דשכינטא שרייא על רישיה,** וכל חפים, עינוי ומלווי בראשו איבון, בההוא דשריא וקיימה על רישיה.

וכד עינוי תפון, לינדע דההוא נהורא אדליק על רישיה, אצטريك למשה, בגין דגופא דבר נש איה פטילה, ונהורא אדליק לעילא, ושלמה מלכא צווח ואמיר, (קהלת ט) ושם על רשע אל יחסר, דהא נהורא בראשו, אצטريك למשה ואיבון עובדין טבאן. ועל דא החכם עיניו בראשו, ולא באתר אחר.

אתון חכמיין, ודאי **שכינטא שרייא על רישיכו,** היך לא אשגחתון להאי, דכתיב ועשית בריחים וגוו, לקרשי צלע המשכן האחד. וchmodsha בריחים לקרשי צלע המשכן השנית. האחד והשני אמר קרא, שלישית ורביעית לא אמר קרא. דהא אחד ושנית, דא חשיבו דתרין סטרין, ובгинן כה עביד חושבנא בתריין אלין.attoyi איבון ובקוהן, (במלקדים) בכיה רבוי יהודה, ואמר, רבוי שמעון זכה חולקה, זכה דרא, דהא

בזוכותך אֲפִילוֹ יְנוּקֵי דְבִי רְבִ, אַיִבּוֹן טְבִרִין רְמָאִין
תְקִיפִין. אַתָּאת אַמְּיה, אַמְּרָה לֹזֶן רְבוֹתִי, בְּמַטוֹ מְגִיבִּכְוָה,
לֹא תְשַׁגְחַונָּעַל בְּרִי, אַלְאָ בְּעִינָא טְבָא. אַמְרוּ לְהָ, זְפָא
חוֹלְקָה אַתְתָא בְּשָׂרָה, אַתְתָא בְּרִירָא מִכְלָ שָׂאָר נְשִׁין,
דָּהָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּרִיר חֹלְקָה, וְאָרִים דְגָלָךְ עַל
כָּל שָׂאָר נְשִׁין דְעַלְמָא.

אָמֵר יְנוּקָא, אַנְאָ לֹא מִסְתְּפִינָא מַעַינָא בִּישָׁא, דְבָר
נוֹנָא רְבָא וַיְקִירָא אַנְאָ, וַנוֹנָא לֹא דְחִיל מַעַינָא
בִּישָׁא, דְכַתִּיב, (בראשית מה) וַיַּדַּגֵּוּ לְרוֹב בְּקָרְבָּ הָאָרֶץ, מַאי
לְרוֹב, לְאַסְגָּהָה עַל עַיְנָא. וַתְּגִנֵּן, מַה דְגִים דִימָא, מַיָּא
חַפֵּי עַלְיהָן, וַלִּית עַיְנָא בִּישָׁא וּכְוָ). לְרוֹב וְדָאי, בְּקָרְבָּ
הָאָרֶץ, בָּגוּ בְּנֵי אָנְשָׁא עַל אָרֶצָא. אַמְרוּ, בְּרָא, מַלְאָכָא
דִיִּ, לִית בְּנָא עַיְנָא בִּישָׁא, וְלֹא מִסְטָרָא דַעַיְנָא בִּישָׁא
אַתְיָנָן. וַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא חַפֵּי עַלְךְ בְּגַדְפּוּ.

פָתָח וְאָמֵר (בראשית מה) הַמֶּלֶךְ הַגּוֹאֵל אֹתֵי מִכְלָ רְעֵ יְבָרֵךְ
וְגַוּ. הָאֵי קְרָא אָמֵר יַעֲקֹב בְּרוּחָ קְוִידָשָׁא, אֵי בְּרוּחָ
קְוִידָשָׁא אָמֵר לֵיהֶ, רְזֹא דְחִכְמַתָּא אִיתָ בֵיהֶ. הַמֶּלֶךְ, קְרָא
לֵיהֶ מֶלֶךְ. וְקָרֵי לֵיהֶ שְׁמֵהָן אַחֲרָנִין. הָכָא, אַמְאֵי אַקְרֵי
מֶלֶךְ. אַלְאָ כִּד אֵיהֶ שְׁלִיחָא מֶלֶעִילָא, וְקַבְיָלָת זְהָרָא
מְגַוּ אַסְפְּקָלְרִיא דְלַעַילָא, (ס"א דב"ד) דְכִידִין מְבָרְכִין אַבָּא
וְאַמְאֵ לְהָאֵי, אָמְרֵי לְהָ בְּרָתִי, זְילִי גְּטוּרִי בִּיתִיךְ, פְּקִידִי

לְבִיתֵיכֶם. הֲכִי עֲבֵידִי לְבִיתֵיכֶם. זִילִי וּזֹוגִי לוֹן. זִילִי, דְהַהוּא עַלְמָא דְלַתְתָא מַחְפָא לְךָ, בָגִי בִיתְךָ מַחְפָאנוּ מַזּוֹגָא מַנְגָה, הָא לְךָ כָל מַה דְתַצְטָרְכִי לְמַיְהָב לוֹן, פְדִין אֵיהִי מַלְאָךְ. וְאֵי תִימָא, וְהָא בְכָמָה דַוְכָתִי אַקְרֵי מַלְאָךְ, וְלֹא אָתֵי לְמַיְזָן עַלְמָינִין. וְעוֹד, דְבָשְׁמָא דָא לֹא זָן עַלְמָינִין, אַלְאָ בְשָׁמָא דִיִי. הֲכִי הוּא וְדָא, כִּד שְׁלִיחַ מַגּוֹ אָבָא וְאָמָא, אַקְרֵי מַלְאָךְ, וּכְיוֹן דְשָׁאָרִי עַל דַוְכָתִין, עַל תְּרִין כְּרוֹבִין אָדָנִי שְׂמִיה.

לְמַשָּׁה כִּד אַתְחֹזֵי לִיה בְקָדְמִיתָא, אַקְרֵי (בראשית קי"ג ע"ב) (שםות ג) מַלְאָךְ. לְיעַקְבֵ לֹא אַתְחֹזֵי הֲכִי, אַלְאָ בְדוֹגָמָא, דְכַתִּיב (בראשית כט) וַרְחֵל בָאָה, דָא דַיְוַקְנָא דַרְחֵל אַחֲרָא, דְכַתִּיב (ירמיה לא) כִּה אָמַר ייְ קֹול בְּרִמָה נְשָׁמָע וְגֹו. רַחֵל מַבְכָה עַל בְּנִיהָ. וַרְחֵל בָאָה סְתִמָ, עַם הַצָּאן דְרָגִין דִילָה. אֲשֶׁר לְאַבִיהָ וְדָא. וּכְלָהו אַתְמָנוֹן וְאַתְפְּקָדָין בִּידָהָא. כִּי רֹועָה הִיא, אֵיהִי מְבָהִיגָא לוֹן, וְאַתְפְּקָדָא עַלְיָהָו.

וְהֲכִי (דף קפ"ז ע"ב) בְמַשָּׁה כְתִיב, (שםות ג) וַיַּרְא מַלְאָךְ ייְ אַלְיוֹן בְלִבְתָא אָשָׁה. וְאֵי תִימָא יִתְיִיר הַוָא שְׁבָחָא דְאַבְרָהָם, דָלָא כְתִיב בֵיהָ מַלְאָךְ, אַלְאָ (בראשית יח) וַיַּרְא אַלְיוֹן ייְ בְאַלְוָגִי מְמִירָא וְגֹו. הַתָּם בְאַבְרָהָם, אַתְחֹזֵי לִיה אָדָנִי, בְאַלְפָ דְלָת, בְגִין דְבַהְהוּא זְמָנָא קְבִיל בְּרִית, וּמָה דְהֹוּה

אתכפטי עד כען מגיה, אתה חזי ליה רבון ושליט, והכי אתה חזי, דהא כדיין בההוא דרגא אתקשר, ולא יתר. ובגין כה, בשמא דאדון רבון עליה.

אבל משה שלא היה ביה פרודא, בכתב (שמות ג) משה משה שלא פסקא טעם. כמה בכתב (בראשית כב) אברהם אברהם, פסקא טעם. בגין דהשתא שלים, מה שלא היה מקדמת דנא. פרישו איתין אברהם דהשתא, לאברהם דקדmitta. אבל משה, מיד דאתיליד, אספקלריה דנהרא הות עמייה, בכתב (שמות ב) ותרא אותו כי טוב הוא. ובכתב (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. משה מיד אתה בדרגה דיליה ובגין כה משה משה, ולא אפסיק טעם.

ועל דא לגבוי דמשה, אועיר גרמיה, בכתב מלאך יי'. יעקב קרא ליה, בשעתה דהוה סליק מעלה מא, מלאך. מי טעם. בגין דבההייא שעתה הוה ירת לה, לשלאה. משה בתיו. יעקב, לבתר דסליק מעלה מא. משה בגופה. יעקב ברוחא. ופה חולקא דמשה.

הגואל אותו מכל רע, שלא אתה לרע לשלאה ביה. יברך את הנערים, כדיין יעקב הוה מתקן לביתה, כבר נשב דאויל לבייטה חדתא, ומתקן לה בתקינו, ומקשט לה